RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.077 van 3 februari 2000
in de zaak A. 83.560/VII-18.093.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten Fr. & R. COEL,
kantoor houdende te MECHELEN,
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 29 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, hem betekend op 4 februari 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. DE GROOTE die, loco Advocaten Fr. & R. COEL verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van XXX nationaliteit, komt in België binnen op 1 september 1998 en verklaart zich op 2 september 1998 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het A., met behulp van een tolk.

1.2. Op 30 november 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 1999 tot bevestiging van de beslissing van de

Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 1998 tot weigering van verblijf luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 14 januari 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de A. taal machtig is.

Uit betrokkenes verklaringen blijkt dat zijn vader van XXX origine zou zijn. In 1989 zou hij om die reden ontslagen zijn en in 1990 zou hij de familienaam van zijn echtgenote hebben overgenomen. In de lente van 1998 zouden betrokkenes ouders op de markt 'B.' te Y. een oude kennis hebben ontmoet. Die zou betrokkenes vader beledigd en geslagen hebben omwille van zijn XXX afkomst. Op 15 juli 1998 zouden drie personen betrokkenes vader thuis zijn komen halen en betrokkenes moeder, XXX, die zich verzette, hebben neergeslagen. Sindsdien zou betrokkenes vader spoorloos zijn verdwenen. Op 19 juli 1998 zou betrokkenes zus, XXX door haar echtgenoot, die voordien niet op de hoogte was van haar XXX origine, op straat zijn gezet. Ze zou die dag naar het ouderlijk huis zijn teruggekeerd. Op 20 augustus 1998 zou betrokkene zijn aangevallen door zijn schoonbroer en diens vrienden. Een buurman zou hem naar zijn oom V. hebben gebracht. Betrokkenes moeder en zus zouden dan naar V. zijn gekomen. Betrokkenes vrouw I. zou echter thuis zijn gebleven. Toen V. haar later ging halen, zou hij hebben vastgesteld dat het huis in brand stond en dat I. met de ziekenwagen werd weggebracht. De volgende dag zou I. aan haar brandwonden bezweken zijn. Op 25 augustus 1998 zouden betrokkene, zijn dochtertje, zijn zus, haar dochtertje en zijn moeder XXX hebben verlaten. Op 2 september 1998 deed betrokkene, zonder in het bezit te zijn van enig identiteitsdocument, een asielaanvraag in België.

Er dient te worden opgemerkt dat een aantal tegenstrijdigheden tussen betrokkenes verklaringen en die van zijn familieleden de geloofwaardigheid van zijn relaas aantasten.

Zo verklaarde betrokkene dat zijn ouders de oude kennis op de markt 'B.' te Y. ontmoetten, terwijl zijn moeder op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat dat gebeurde in het grensstadje S.

Verder beweerde betrokkene dat hij op 20 augustus 1998 werd aangevallen, terwijl zijn moeder dat voorval op de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 juli 1998 situeerde. Ook betrokkenes zus beweerde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het op 20 juli 1998 gebeurde.

Tenslotte stelde betrokkene dat zijn vrouw I. niet meekwam naar het huis van zijn oom V., terwijl zijn zus op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat ze wel meekwam doch terugkeerde naar het huis. Op het Commissariaat-generaal stelde ze dan weer

uitdrukkelijk dat I. niet meeging naar het huis van V.

Al deze tegenstrijdigheden betreffen essentiële elementen van betrokkenes asielrelaas. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid ervan volledig ondermijnd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 30 november 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

1.4. Tevens dient er te worden opgemerkt dat verzoekers zuster en moeder eveneens een asielaanvraag indienden, die eveneens werd afgewezen en waarvoor er eveneens een schorsingsprocedure loopt bij de Raad van State, bekend onder de referentie G/A. 83.167/VII-17.976 en G/A. 83.166/VII-17.975.

2. Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen door de tweede verwerende partij niet kan worden aangenomen, omdat zij is belast met de uitvoering van de bestreden beslissing;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een beslissing heeft genomen op grond van een vergelijking van de verklaringen van verzoeker met die van zijn moeder, zonder die moeder te hebben gehoord, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een aantal tegenstrijdigheden heeft vastgesteld in de verklaringen ondanks het feit dat deze verklaringen niet door hemzelf werden getoetst of gecontroleerd, terwijl het niet gaat om essentiële bestanddelen in de verklaringen doch over onzorgvuldigheden in de weergave van feiten vernomen via derden (van een oom, een buurman, een broer ...) of onzorgvuldigheden in tijdsbepalingen die geen enkele invloed hebben op de feitelijkheden, zodat juist door het niet verhoren van de moeder en het niet peilen naar de reden van deze lacunes de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een inbreuk heeft gepleegd op de zorgvuldigheidsplicht en de rechten van verdediging van verzoeker heeft geschonden;

3.2. Overwegende dat de bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 1999, genomen ten aanzien van verzoekers moeder XXX, bij 's Raads arrest nr. 85.075 van 3 februari 2000 werd geschorst; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in voormelde zaak een nieuwe beslissing dient te nemen na verzoekers moeder te hebben gehoord; dat huidige bestreden beslissing onder meer steunt op tegenstrijdigheden in de verklaringen afgelegd door verzoeker en zijn moeder; dat hieruit volgt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen op onzorgvuldige wijze aan feitenvinding heeft gedaan; dat het enig middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op goede gronden doet gelden dat de bestreden beslissing, die dreigt te leiden tot een terugleiding, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

4. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 1998 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, hem betekend op 4 februari 1999.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**